

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Scriptores de littera T. cap. LXXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

Magister F. Stephanus, Hispanus, monachus monasterii Celle nō
 uæ in Hispania, congregationis Cluniacensis, qui claruit anno 1200.
 uel circa, scripsit

De miraculis s. Rodolphi Episcopi, & monachi, librum unū,
 qui est MS. in eodem Cella nouæ cōnobio, ut refert Mo-
 niales, lib. 16. c. 36.

F. Stephanus monachus s. Pantaleonis Colonia, anno 990. scrip-
 sit De inuentione s. Maurini Abbatis, & martyris, lib. 1. excusus
 Tomo 3. Surii, & Tomo 7. Mosandri, die 10. Iunii.

F. Stephelinus, monachus monasterii s. Trudonis, congregatio-
 nis Cluniacensis, scripsit ab ariuo 1055. usq; ad annum 1082. quæ fa-
 cta sunt, Miracula per s. Trudonem in suo monasterio.

F. Strabo, Anglus, Venerabilis Bedæ frater, monachus Londinen-
 sis, congregationis Giribennæ, scripsit anno Domini circiter 750.
 Commentarios in Genesim, lib. 1.

F. Sulcardus, Anglus, monachus Vuestmonasteriensis in Anglia,
 congregationis Cluniacensis, anno Domini circiter 1060. scripsit
 plura, historiam maxime concernentia, de quibus tamen, nihil ha-
 ctenus vidisse me recolo.

Scriptores de Littera T. Cap. LXXVIII.

F. ELESFORVS monachus, & Eremita, qui
 floruit anno 1386. scripsit, Prophetiarum, librum unum: quem MS.
 uidi Venetiis, apud Hieronymū Porru.

F. D. Theodinus, monachus Casinensis, (qui
 videtur mihi omnino is esse qui ab Alessandro
 Papa II. in numerum Cardinalium adscriptus est) pulchro & ele-
 ganti stylo, sermones duos habuit in festo s. Placidi Abbatis, & Pro-
 tomartyris Ordinis Benedictini, qui sunt apud D. Timotheum a
 Messana monachum Messanensem, MSS.

D. Theodoricus, Germanus, monachus, & Abbas, congregationis
 Cluniacensis, qui claruit anno Domini 1200. scripsit

De uitas. Hildegardis Abbatissæ, lib. 4. qui impressi sunt apud
 Surium, Tomo 5. die 17. Septembris: & cum operibus eius-
 dem Hildegardis Colonia anno 1566. in 4.

D. Theodoricus, Belga, monachus, & Abbas s. Trudonis diœcesis
 Leo-

Leodienſis, congregationis Cluniacenſis, qui claruit anno 1100 ſcripſit

De uita ſ. Rumoldi epiſcopi, lib. 1. qui excuſus eſt Bruxelle an
no 1569. & Tomo 7. Surij,

De uita ſ. Amalbergæ Virginis, lib. 1. qui eſt MS. in cœnobio
Camera in Belgio.

De uita ſ. Trudonis confessoris lib. 1. excuſus apud Surium die
23. Nouembris.

De uita S. Baunonis conf. lib. 1. qui excuſus eſt apud Surium
die 1. Octobris.

De translatione SS. Trudonis & Eucherij ſermonem unum,
impreſſum ibidem apud Surium.

Item librum unum uerſu heroico, veteris ac noui teſtamenti
historias continentem, quem tamen nondum uidi.

De uita ſ. Landradæ virginis, lib. 1. excuſus apud Surium To-
mo 4. die 8. Iulii.

N. Theodoricus, monachus & Sacerdos monaſterii Caſinenſis,
ſcripſit De uita ſ. Firmiani Epiſcopi, lib. 1.

De ſ. Mauro Abbate, hymnum unum.

F. Theodoricus, monachus congregationis Cluniacenſis, Germa-
nus, qui claruit anno 1040. ſcripſit

De translatione prima S. P. Benedicti, lib. 1. Cum diu gens
Longobardorum, De translatione eiufdem ſecunda, lib. 1.
cum celeftium Sacramentorum.

Epiftolarum ad diuerſos, lib. 1.

Frater Theodoricus, Germanus, monachus S. Matthiæ prope
Treuerim, congregationis Cluniacēſis, qui claruit anno 1005. ſcripſit

De Inuentione ſ. Celſi epiſcopi, & confessoris, lib. 1. qui excu-
ſus eſt apud Surium Tomo 7. die 23. Februarii.

F. Theophanus, Diaconus, monachus Caſinenſis, ſcripſit multa
carmine præfertim, inter quæ,

De ſ. Maria Virgine, uerſus.

De aduentu S. P. Benedicti ad montem Caſinum, ac de mira-
culis eius, uerſus.

De conſtructione cœnobii ſ. Mariæ in Plumbariola, uerſus,

De conſtructione cœnobii ſ. Saluatoris, uerſus.

D. Theophilus Folengus, natione Longobardus, patria Mantua-
nus, cognomento Merlinus Coccaius Poeta noſtri temporis cele-
bris, monachus monaſterii ſ. Euphemie Brixie, congregationis Caſi-
nenſis,

penfis, aliàs, s. Iustinæ de Padua, scripsit inter cetera sermone Itali-
co, & uersu heroico

De humanitate Christi, lib. 1. *Dell alma & sempiterna Trinita-
de*, hic impressus est Venet. apud Aurelium Pinetium, an. 1533
Panhormitanam, vulgò, Pinetam dictam, lib. 2. qui sic inci-
piunt,

Hor ch'io son posto a fren di quell'etade.
Sunt MS. Panhormi, & apud D. Constantinum Siracusanum, mona-
chum Catanensem.

Macaronicorum opus Poeticum, sub nomine Merlini Coccai
Poete Mâtuani, ridiculum, & Italicis uocabulis ubique per-
mixtum, uidelicet Zanitònella, Baldina, & Moschæa, item
liber epistolarum, & epigrammatum Executum Tuscula-
ni ad Lacum Benacum anno 1521. Venetiis 1573. &
1583. in 16.

Epistolarum ad diuersos, lib. 1. qui extare dicitur, sed illum
non uidi.

Et alia multa, partim Latino, partim Italico sermone, quorum
notitiam non habeo.

Obiit in monasterio s. Crucis Campesii, iuxta Bassanum, anno 1544.
die 9. mensis Decembris, & ibidem sepultus est ad sinistrum altaris
coram, cum hoc Epitaphio, a monachis posito.

*Hic cineres Theophili monachi, tantisper dum reuiuiscat afferuantur,
& in Domino quiescit felicissime, die 9. Decembris anno 1544.*

Hoc verò temporum iniuria corroso, alia apposita ibidem legun-
tur, tam Græca, & Hæbraica, quam etiam Latina, Italica, & Hispani-
ca lingua, auctoribus monachis duobus cœnobii s. Benedicti de Pa-
dolyrone, Nicolao uidelicet, Salodiano, & Columbano Brixiano,
poetis nostri temporis non contemnendis, quæ omnia propter eo-
rum elegantiam, hic apponere non piguit.

Supra portam sepulture:
*Hospes siste gradum, Manes venerare solutos,
Merlini corpus, conditur hoc tumulo.*

In introitu sepulchri,
*Quod si fata uiri, sortem, patriamque requiris,
Saxo hosce inscriptos perlege versiculos.*

Paulo inferius,
*Mantua me genuit, Veneti rapuere, tenet nunc
Campesium, cecini ludicra, sacra, sales.*

Ante

Ante faciem ingressus.

Spectat a pietatis, & incomparabilis doctrina viro, Theophilo Pholengio, cogn. Merl. Mon. Cas. qui, vt erat festiuissimus, cum ab ineunte etate lepidiss. Mach. opus nouo dicendi genere animi gratia, edidisset, multa item seria, atque adeo sacra cum Hetrusco, tom latino sermone elucubravit, quo exiguo, atque humili diu neglectus iacuit, id monachi aliquatenus, vt cernis, monumentum instaurari viro doctissimo procurarunt. Decessit studijs, senioque confectus. M. D. XLIII. V. Idus Decembris.

Ad dextram latus sepulchri ad parietem, superius.

*Aca Merlin Poeta, es sepultado**Que en rudo estil, d'acentos muy grosseros,**A porfia de Maron, y Marte ayrado**Y las quexas cantò de Los Vaqueros.*

Paulò post.

Già non inuidia a le fiorite sponde

D'Arno, di Pò, di Menzo, ò di Meleti,

La Brenta; hor che nel grembo suo nasconde

Trofei piu degni, e fior piu vaghi, e lieti.

Inferius. Ἄλλο: idest, Aliud.

Ὡς δὲ κλεῖνὸν ἔθαψαν ἐν ἀνθρώποισι φόλεγγον,

Ἐυχος αἰείμνησον μαντυέων πόλεως.

Οὗτος γὰρ χαρίτων πολυήρατον ἀδὴν μέλημα,

Ἐπλετο, καὶ μουσείων ἀνθος ἰοσειφάνων.

Ἔσκε δ' ἐν εὐαγέ εἶσι θεοσεβίας μέγ' ἀγάλμα,

Ἔσκε μετ' ασκτῶν ὄμμα θεοσεβίας.

Ἄλλ' εἰ παντοίης πέρ' αἰοῖσιμον ἀνδρ' ἀρετῆσιν

Ἔϊλε μόρος, σ' ἔμηναι μὴ δόκει ἀθάνατον.

Id est,

*Hic illustrem sepelierunt inter homines Pholengum**Gloriam semper memorabilem Mantuanorum ciuitatis**Hic enim Charitum amabilissima suavis cura**Fuit & Musarum flos violis coronatorum:**Erat autem inter Sanctos religionis magna effigies**Erat cum monachis oculus religionis.**Sed si omnigenis celèbrem virum virtutibus**Rapuit mors, te esse ne putes immortalem.*

Aliud.

Γεράσα παρὰ λείλη ἦλε χάρα πᾶσα ρεῖ.

Id est,

Tuis in sacris labijs Sol lactia rota fluit.

Aliud.

Ὅς ποτε, τῇ σοφίᾳ καλὸς ἦν, ἀρεταῖς τε φαιναῖς,

Μεσάων τε κλέος, τῶν μακαρωντε θεῶν,

Ὅς καὶ θειοεινὴν λαμπρόσσι: φίλος ἔβη οἶο,

Κύβητος τ' ἀσκητῶν τῶν μεγαλοπρεπῶν.

Σῶμα δὲ ψυχῆς τέττου λίθος ἀμφικαλύπτει,

Πνεῦμα δὲ τὸν λαμπρὸν οὐρανον ἔσῃ ἔχον.

Id est,

*Qui quondam sapientia bonus erat, & virtutibus illustribus.**Mularumque gloria, & beatorum Deorum.**Qui etiam pietate clarus, & amicus Dei**Et gloria monachorum excellentium.**Corpus sine anima huius lapis tegit**Spiritus autem splendidum calum est habitans.*

Ad sinistram latus sepulchri:

*Merlin che al suo fattor sacro già quelle**Membra, che ebbe da lui per farle uguali**A l'altre parte sue che fra' mortali.**Si veggon lampeggiar serene & belle.**Et sotto ne l'humil di rozza pelle**S'involò si dal cerchio de' mortali**Che spiegando per l'aria altero l'ali**S'esse il suo nome al ciel con tante stelle.**Et a l'alme fiorite & dolce rive**De l'honorata Brenta co'l bel canto**Fel Pastor obliar che sempre vive,**Et l'aria vallegrar per ogni canto:**Lasciò la fragil spoglia in questa tomba,**Et volossene al Ciel, come Colomba.*

Ibidem.

Ἡ' σέ γε μουσα ἐδίδασκε Διὸς παῖς,

Ἡ' σέ γε Ἀπόλλων.

Id est,

Vel te musa docuit Iouis filia, vel te certe Apollo.

Erant

Erant ibidem in ipsius portę ingressa, & duo epitaphia Hebręa, sed parua, quę quidem ut erant exscripteram, sed cum a nullo, qui linguam hanc calleret, interpretari potuerint, ea ex industria omisi.

Do. Theophilus quidam monachus congregationis Casinensis, scripsit tractatum

De casibus, qui sic incipit Conclusio prima: qui est apud me Manuscriptus.

D. Theophilus Senensis, monachus Casinensis, uir ingenio perspicax, & in scientiis Philosophia, Theologia, & Mathematica valde disertus, bis a Romano Pontifice uocatus est ut eius opera in quibusdam ecclesiasticis negotiis uteretur, edidit tractatum

De noua restauratione Calendarii.

Et alia multa mihi incognita. Obiit Casini Cellerarius an. 1586.

D. Thietmarus, monachus & Abbas, monasterii Helmarduicensis, scripsit,

Vitam & miracula s. Remacli Episcopi lib. 1. qui extat MS.

D. Thomas ab Ebulo, monachus monasterii Casinensis scripsit

Synodaliū actionum, lib. 1.

Examen ordinandorum, lib. 1.

Sermones quoque 50. Italico sermone.

Obiit his nostri temporibus post annum Domini 1574. Casini.

F. Thomas Monemutensis, Anglus, monachus congregationis Cluniacensis, qui claruit anno Domini 1160. scripsit ad Gulielmum Nordouicensem Episcopum,

De vita s. Gulielmi martyris, lib. 7.

Miracula eiusdem, lib. 1.

F. Thomas Vualsingham, natione Anglus, patria Nordouelgius, monachus monasterii s. Albani martyris, congregationis Cluniacensis in Anglia, ac illius cęnobii præceptor, homo in colligendis historiis studiosus atque diligens, qui claruit anno Christi 1440. scripsit, duas historias, primam

Historiam breuem quam inchoauit ab anno 1273. & finiuit in anno 1422. quę excusa est Londini anno 1574. in folio, secundam

Historiam longiorem, quę uocatur ab auctore Ypodigmā Neustrię, quę impressa est anno Domini 1574. in folio, Londini.